

Posudek školitele
na bakalářskou práci Terezy Váchové
Die Weiße Rose – eine Widerstandsgruppe im Dritten Reich
Praha: FF UK, 2015, 52 s. + 14 s. příloh

Předložená bakalářská práce se zabývá proslulou mnichovskou křesťanskou studentskou protinacistickou odbojovou skupinou Bílá růže (Weiße Rose), jednou z nejznámějších a nejslavnějších skupin vnitroněmeckého protinacistického odboje. Autorka v úvodu uvádí, že „diese Bachelorarbeit entsteht aus einem reinen Interesse an der deutschen Geschichte, unter anderem an der Thematik des Zweiten Weltkrieges“ (s. 9). Její zájem je opravdový. Svědčí o něm i předložená práce, která je ve všech ohledech prací vynikající. Autorka se mnou několikrát konzultovala, přicházela s novými nápady a podněty, které do vznikající práce plynule a zdařile vkomponovávala.

Práce se skládá ze dvou základních částí. První – teoretická – je věnována důkladnému rozboru dvou vůdčích osobností skupiny, Hansi Schollovi (10-17) a Alexanderu Schmorellovi (18-24), který ve výzkumu činnosti skupiny dosud přicházel zkrátka – tady vidím první velký přínos této práce. Teoretická část je završena historickou analýzou odbojové činnosti celé skupiny (*Widerstandstätigkeit der Weißen Rose*, 25-33). K oběma protagonistům autorka v úvodu píše:

„Die Intention der vorliegenden Arbeit besteht darin, die Hauptprotagonisten Alexander Schmorell und Hans Scholl näher vorzustellen. Scholl war einer der fünf Geschwister, welchen die christlich motivierte und liberale Erziehung seiner Eltern ausschlaggebend prägte. Schmorell dagegen wurde in eine deutsch-russische Familie in russischer Stadt Orenburg hineingeboren, die nach dem Tod seiner russischen Mutter nach München umzog. Infolgedessen erzog ihn ein russisches Kindermädchen im christlich-orthodoxen Glauben. Obwohl Schmorell mehr das Interesse an Kunst, vor allem Zeichnen und Bildhauerei, zeigte und Scholl sich mehr der Literatur und Philosophie widmete, verband die beiden der gemeinsame Gedanke, dass jeder Mensch das Recht auf Freiheit hat“ (s. 7).

Tento záměr se autorce bezesbytku podařilo splnit. Na základě dostupné korespondence mezi Schollem a Schmorellem i poměrně obsáhlé sekundární literatury, která byla zprvu výrazně vzpomínkově, nikoli analyticky orientovaná, vznikl plastický obraz vzájemně propletených životních postojů a vztahů, vedoucích až k rozhodnutí k odporu proti nesvobodnému teroristickému režimu. Autorka se dotýká i velmi osobních oblastí ze života obou protagonistů (původní poblouznění Hitlerovou mládeží, dočasné podlehnutí nacistické propagandě, obvinění z homosexuality).

Druhá část práce – praktická – se zabývá rozbořem letáků. Důkladnou analýzou dospívá k závěru, že jejich ideovým iniciátorem byl Hans Scholl, ačkoli jako vydavatelé byli uváděni oba, a to kvůli častým citacím z německé literatury a odkazům na díla světových filosofů, což vůbec nebyla doména Schmorellova. Zajímavé je i zjištění, že prvním

analytickým rozbohem letáků Bílé růže byl posudek profesora Hardera, který měl posloužit nacistické justici k likvidaci celé skupiny.

K bakalářské práci nemám žádné výhrady, je prací nadprůměrnou, blížíci se zpracováním a jeho záběrem práci diplomové, a je napsána výbornou němčinou.

Z těchto důvodů práci bez výhrad **doporučuji** k obhajobě a hodnotím ji jako **výbornou** (1).

V Praze 31.08.2015

Prof. PhDr. Milan Tvrdlík, CSc.